

ÎN C H E I E R E

05 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe acțiuni „MAIB Leasing”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe acțiuni „MAIB Leasing” împotriva lui Igor Lupu, Ingăi Rusu și Întreprinderii cu capital străin „Mosweb” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea sumei și transmiterea bunurilor în posesie, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015,

c o n s t a ț ă:

La data de 08 iulie 2013, SA „MAIB Leasing” a depus în Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Lupu, Ingăi Rusu, ÎCS „Mosweb” SRL și SRL „Lorantrans” cu privire la încasarea sumei și transmiterea bunurilor în posesie.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, între SA „MAIB Leasing” și Igor Lupu au fost încheiate trei contracte de leasing financiar și, anume, contractul de leasing financiar nr. FL1-1867 din 12 octombrie 2010 asupra autovehiculului de model „Jaguar XK”, contractul de leasing financiar nr. FL1-1868 din 20 octombrie 2010 asupra autovehiculului de model „Land Rover Range Rover” și contractul de leasing financiar nr. FL1-1869 din 20 octombrie 2010 asupra autovehiculului de model „Range Rover Vogue”, prin care ultimul s-a obligat să achite lunar ratele de leasing.

Susține că, prin actele de predare-primire din 12 octombrie 2010 și, respectiv, din 20 octombrie 2010 autovehiculele enunțate au fost transmise pîrîtului Igor Lupu.

Afirmă că, întru garantarea executării obligațiilor, la data de 20 octombrie 2010, între Societatea pe acțiuni „MAIB Leasing” - creditor, Igor Lupu – debitor și Inga Rusu – fidejutor a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. FL1-1867G, prin care ultima s-a obligat să răspundă solidar cu debitorul în fața creditorului întru executarea integrală a tuturor obligațiilor, pe care și le-a asumat debitorul prin încheierea contractelor de leasing financiar.

Relevă că, în aceeași zi, întru garantarea executării obligațiilor contractuale, între SA „MAIB Leasing” - creditor, Igor Lupu - debitor și Societatea comercială „Lorantrans” societate cu răspundere limitată - fidejutor a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. FL1-1867G2, prin care ultima s-a obligat să răspundă pentru

neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor debitorului pe contractele de leasing financiar.

Mai relevă că, în legătură cu faptul că, pârâtul Igor Lupu nu și-a executat corespunzător obligațiile, acesta a acumulat restanțe financiare, iar pentru soluționarea amiabilă a litigiului apărut și pentru evitarea unor eventuale procese de judecată, la data de 27 iunie 2012, SA „MAIB Leasing” și Igor Lupu au încheiat o tranzacție de împăcare, prin care ultimul și-a asumat angajamentul de a returna autovehiculele obținute în folosință și posesie temporară în temeiul contractelor de leasing financiar în termenele prevăzute în tranzacție și după returnarea acestora, urma să achite suma restantă pentru fiecare contract în parte.

Susține că, deși în tranzacția de împăcare, valoarea datoriei pentru fiecare autovehicul era indicată în lei moldovenești, în realitate părțile se refereau la moneda unică europeană (Euro).

Afirmă că, prin actul de returnare a bunului, la data de 27 iunie 2012, autovehiculul de model „Range Rover Vogue” a fost returnat către Societatea pe acțiuni „MAIB Leasing”.

Menționează că, la data de 10 septembrie 2012, SA „MAIB Leasing” în calitate de creditor, Igor Lupu în calitate de debitor și ÎCS „Mosweb” SRL în calitate de fidejutor au încheiat contractul de fidejusiune nr. FL1-1867/1868/1869G, prin care ultima s-a obligat să răspundă solidar cu debitorul în fața creditorului pentru executarea deplină a prevederilor tranzacției de împăcare din 27 iunie 2012 încheiată între creditor și debitor.

Relevă că, în aceeași zi, a fost transmis în temeiul actului de predare-primire autovehiculul de model „Range Rover Vogue” pentru examinarea stării tehnice a acestuia.

Invocă faptul că, prin actul de predare-primire, întru garantarea executării obligațiilor, ÎCS „Mosweb” SRL și-a asumat obligația de stingere integrală a datoriilor lui Igor Lupu în temeiul tranzacției de împăcare din 27 iunie 2012 până la data de 15 noiembrie 2012, iar în cazul neexecutării în termen a obligației asumate, s-a obligat să returneze bunul primit.

Menționează că, la data de 05 octombrie 2012, ÎCS „Mosweb” SRL a stins parțial datoria, achitând suma de 264304,70 de lei echivalentul a 16515,12 Euro la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua efectuării tranzacției, însă ulterior, nu s-a mai efectuat nici o plată.

Susține că, întru încercarea soluționării amiabile a litigiului apărut, la data de 14 ianuarie 2013, în adresa lui Igor Lupu, ÎCS „Mosweb” SRL, Ingăi Rusu și SRL „Lorantrans” a fost expediată pretenția nr. 1968A, prin care au fost rugați să achite în mod solidar suma datorată în mărime de 161744,90 de Euro în termen de cel mult 7 zile lucrătoare, precum și au fost avertizați despre pericolul rezilierii anticipate a contractelor de leasing financiar, cu revendicarea bunului de către SA „MAIB Leasing”.

Afirmă că, la data de 15 martie 2013, din cauza lipsei de reacție la pretenție, SA „MAIB Leasing” a publicat în Monitorul Oficial al RM nr. 56-59 un anunț, prin care Igor Lupu, Inga Rusu și ÎCS „Mosweb” SRL au fost preavizați despre pericolul rezilierii unilaterale a contractelor de leasing financiar în cazul nestingerii restanțelor pe aceste contracte, însă aceștia în mod repetat nu au manifestat nici un interes pentru a încerca să soluționeze amiabil litigiul.

Relevă că, la 22 februarie 2010, între SA „MAIB Leasing” și SC „Lorantrans” SRL a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. FL1-1781, prin care SA „MAIB Leasing” a transmis SC „Lorantrans” SRL în posesie și folosință temporară teren cu destinație de construcții din str. Balcani,57, or. Durlești, cu nr.cadastral 0121104.1548, iar ultima s-a obligat să achite ratele de leasing conform graficului de achitări parte integrantă a contractului.

Menționează că, întru garantarea executării obligațiilor, la data de 22 februarie 2010, între SA „MAIB Leasing” – creditor, SC „Lorantrans” SRL – debitor și Igor Lupu – fidejutor a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. FL1-1781 G3, prin care ultimul s-a obligat să răspundă solidar cu debitorul în fața creditorului întru executarea integrală a tuturor obligațiilor, pe care și le-a asumat debitorul prin încheierea contractului de leasing financiar.

Susține că, la data de 01 octombrie 2010, în temeiul actului de returnare a bunului, SC „Lorantrans” SRL a returnat terenul cu destinație de construcții din str.Balcani,57, or. Durlești, cu nr. cadastral 0121104.1548, însă datoria acesteia constituie 1133953,04 lei.

Afirmă că, întru soluționarea amiabilă a litigiului, în adresa SC „Lorantrans” SRL și a lui Igor Lupu a fost expediată pretenția cu privire la încasarea datoriei, recepționată de SC „Lorantrans” SRL, fapt confirmat prin răspunsul acesteia exprimat sub forma unui refuz și negări absolute a obligațiilor contractuale neexecutate.

Invocă faptul că, la data de 19 aprilie 2013, a fost publicat în Monitorul Oficial al RM nr. 83-90 un anunț, prin care au fost obligați să stingă datoria în mărime de 1133953,04 lei în termen de 5 zile din momentul publicării anunțului și au fost avertizați că, în cazul în care nu-și vor onora obligațiunile, SA „MAIB Leasing” va rezilia unilateral contractul fără o notificare prealabilă, cu revendicarea bunului și încasarea datoriei, însă nici la acest anunț nu s-a reacționat în modul corespunzător.

Solicită încasarea în mod solidar de la pârâți a datoriei pe contractele de leasing financiar nr. FL1-1867 din 12 octombrie 2010, nr. FL1-1868 și FL1-1869 din 20 octombrie 2010 în sumă de 230798,24 de Euro, a penalității de întârziere în sumă de 27000 de lei și a cheltuielilor pentru evaluarea bunului pe contractul de leasing financiar nr. FL1-1868 din 20 octombrie 2010 în sumă de 360 de lei, încasarea în mod solidar de la pârâții Igor Lupu și SRL „Lorantrans” a datoriei pe contractul de leasing financiar nr. FL1-1781 din 22 februarie 2010 în sumă de 1133953,04 lei, încasarea în mod solidar de la pârâți a taxei de stat în sumă de 50000 de lei și a cheltuielilor de judecată suportate în pricina dată, iar în scopul executării pretențiilor cu privire la încasarea datoriei, a penalității de întârziere și a cheltuielilor pentru evaluarea bunului de pe contractul de leasing financiar nr. FL1-1868 din 20 octombrie 2010, transmiterea în posesia sa a autovehiculelor de model „Jaguar XK”, „Land Rover Range Rover” și „Range Rover Vogue”.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 decembrie 2013 s-a strămutat pricina spre examinare în fond în Judecătoria Centru mun.Chișinău.

Ulterior, SA „MAIB Leasing” a depus cerere de modificare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea în mod solidar de la pârâții Igor Lupu, Inga Rusu și ÎCS „Mosweb” SRL a datoriei pe contractele de leasing financiar nr. FL1-1867

din 12 octombrie 2010, nr. FL1-1868 și FL1-1869 din 20 octombrie 2010 în sumă de 161744,90 de Euro, a penalității de întârziere în sumă de 27000 de lei și a cheltuielilor pentru evaluarea bunului pe contractul de leasing financiar nr. FL1-1868 din 20 octombrie 2010 în sumă de 360 de lei, încasarea de la pârâțul Igor Lupu a datoriei pe contractul de leasing financiar nr. FL1-1781 din 22 februarie 2010 în sumă de 329038,32 de lei, încasarea în mod solidar de la pârâții Igor Lupu, Inga Rusu și ÎCS „Mosweb” SRL a taxei de stat în sumă de 50000 de lei și a cheltuielilor de judecată suportate în pricina dată și transmiterea în posesia sa a autovehiculelor de model „Jaguar XK”, „Land Rover Range Rover” și „Range Rover Vogue”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 mai 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2014 a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Lorantrans”, iar conform tabelului definitiv al creanțelor actualizat, creanța SA „MAIB Leasing” pe marginea contractelor de leasing financiar nr. FL1-1867 din 12 octombrie 2010, nr. FL1-1868 și nr. FL1-1869 din 20 octombrie 2010, înaintată în procedura de insolvență, a fost validată în cuantum de 123127,32 de lei și 161744,90 de Euro (f. d. 238-241, vol. I).

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, prin validarea creanței în cadrul procesului de insolvență, instanța de insolvență s-a expus inclusiv asupra sumei, care reprezintă valoarea de răscumpărare a autovehiculelor în litigiu, însă în speță, reclamanta a solicitat atât încasarea datoriei, inclusiv a valorii de răscumpărare, cât și transmiterea în posesie a bunurilor, fapt care reprezintă o dublare a prestației datorate.

Totodată, prima instanță a mai conchis că, la moment, terenul cu suprafața de 0,2124 ha, cu nr. cadastral 0121104.1548, din str. Balcani, 57, or. Durești, care constituie obiect al contractului de leasing financiar nr. FL1-1781 din 22 februarie 2010, se află în posesia și proprietatea reclamantei, iar încasarea unei valori, care conține și valoarea de răscumpărare a bunului, ar constitui o îmbogățire fără justă cauză, care ar încălca drepturile părții contractate și normele imperative de drept.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de SA „MAIB Leasing” și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 15 februarie 2016, SA „MAIB Leasing” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, au aplicat greșit prevederile legale cu privire la îmbogățirea fără justă cauză.

Consideră că, instanțele judecătorești au calificat incorect raportul juridic în speță.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentei la data de 18 decembrie 2015 (f. d. 89, vol. II), iar cererea de recurs a fost depusă de aceasta la data de 15 februarie 2016 (f. d. 92, vol. II).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de SA „MAIB Leasing” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, au aplicat greșit prevederile legale cu privire la îmbogățirea

fără justă cauză și au calificat incorect raportul juridic în speță nu pot fi reținute, deoarece la caz, instanțele judecătorești s-au călăuzit de prevederile art. 373 alin.(1) și (2) și art. 238 alin. (2) din Codul de procedură civilă și, anume, au apreciat probele, au determinat circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, precum și legea aplicabilă soluționării pricinii reieșind din cerințele reclamantei în lumina circumstanțelor de fapt ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, SA „MAIB Leasing” nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „MAIB Leasing” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe acțiuni „MAIB Leasing” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari